

Metoda Weroniki Sherborne jako element kształtujący współpracę w grupie

Anna Duda

Marta Wykupil

Metoda ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne:

Jest to metoda terapeutyczna opierająca się na założeniu iż ruch jest idealnym narzędziem do oddziaływania na rozwój psychoruchowy dziecka oraz pozwala na korekcję istniejących zaburzeń rozwoju. Dzięki swojej wszechstronności metoda ta oddziałuje na sferę motoryczną, poznawczą, emocjonalną oraz społeczną.

Główne cele metody:

- zaspokojenie potrzeby ruchu oraz zabawy
- rozładowanie napięcia mięśniowego
- usprawnianie koordynacji wzrokowo- ruchowej
- rozwijanie orientacji przestrzennej oraz orientacji w schemacie własnego ciała
- **wzmocnienie poczucia bezpieczeństwa**
- **nawiązanie bliskich kontaktów z rówieśnikami, kształtowanie współpracy w grupie**
- czerpanie radości z wykonywanych ćwiczeń

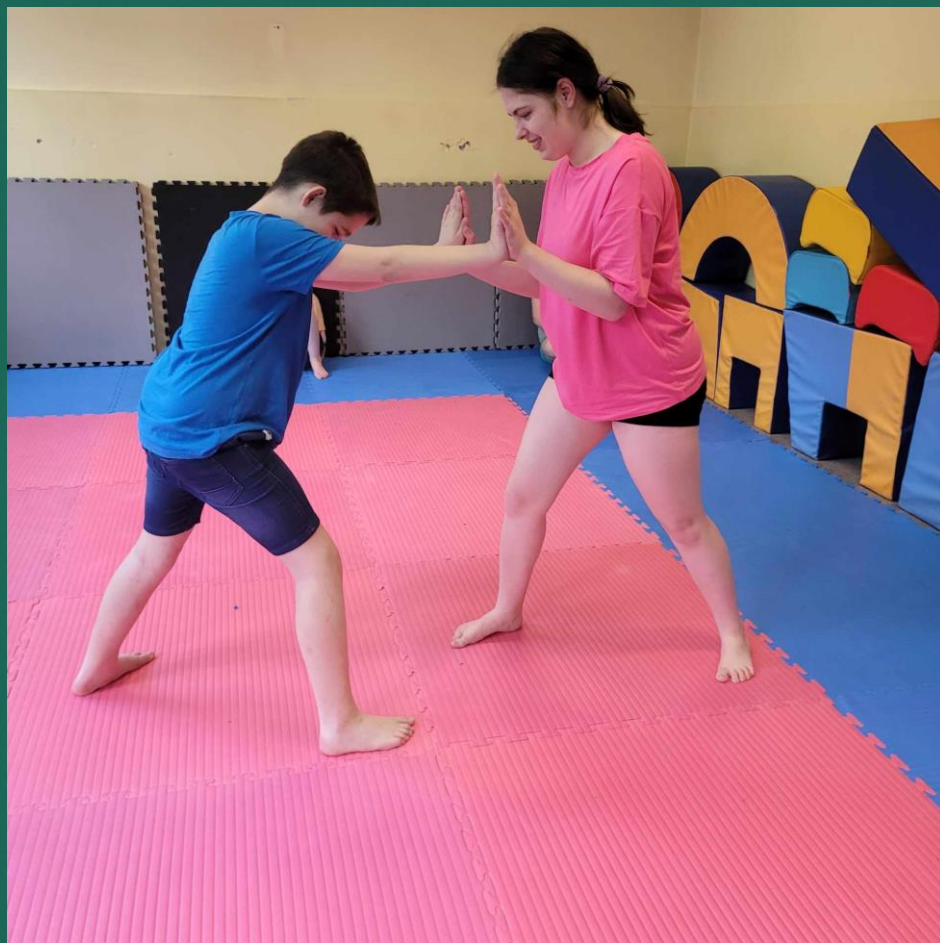
Podział ćwiczeń:

- ćwiczenia indywidualne
- ćwiczenia w parach (partner aktywny/ partner bierny)
- ćwiczenia „przeciwko” w parach
- ćwiczenia „razem” w parach
- ćwiczenia „razem” w grupie

Ćwiczenia „razem” w parach

Ćwiczenia „przeciwko” w parach

Ćwiczenia w parach- partner bierny

Masażyki uczą:

- orientacji we własnym ciele
- pomagają poznać kierunki (górną-dół, lewo-prawo)
- pozwalają doznawać różnego rodzaju bodźce dotykowe.

Podczas masażyków zwracamy uwagę na nazewnictwo masowanych części ciała.

Ćwiczenia „razem” w grupie

Ćwiczenia „razem” w grupie

Ćwiczenia „razem” w grupie

Ćwiczenia w parach- partner aktywny

Bibliografia:

- Marta Bogdanowicz, Bożena Kisiel, Maria Przasnyska „Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka”, Warszawa 1998r Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne.